

NA POCZĄTKU BYŁA INFORMACJA. PRAWA NATURY W TEORII INFORMACJI I WYNIKAJĄCE Z NICH KONKLUZJE

Dir, und Prof. Dr. –Ing. Werner Gitt
Braunschweig

Najmocniejsze dowody naukowe dotyczą procesów lub zjawisk, które z mocy praw natury są niemożliwe, np. perpetuum mobile. W każdej dziedzinie życia można znaleźć trudną do oszacowania ilość informacji. Stąd system myślowy związany z teorią ewolucji może funkcjonować jedynie wtedy, gdy istnieje możliwość w naturze, by ta informacja powstawała w wyniku procesów losowych (przypadkowych). Jest ona bezwzględnie konieczna, gdyż wszystkie plany budowy istot żywych oraz złożone procesy w komórkach biologicznych (np. synteza białek) toczą się w oparciu o sterowanie informatyczne.

Niniejsza praca opiera się na argumentach wynikających z zaobserwowanych praw natury odnoszących się do teorii informacji. Prawa te wykluczają możliwość, by jakakolwiek informacja, w tym informacja biologiczna, mogła wywodzić się z czystej materii i energii bez odniesienia do inteligentnego podmiotu (zob. pełne uzasadnienie w pracy [1]). Kto wierzy w teorię ewolucji, wierzy w „perpetuum mobile informacji”. Przedstawione tu prawa natury wymagają dla powstania informacji biologicznej świadomego i obdarzonego wolną wolą Stwórcy. W pracy przedyskutujemy daleko sięgające wnioski dowodowe wynikające z tych praw.

1. Co to jest prawo natury?

Gdy możliwe jest wielokrotne potwierdzenie prawdziwości stwierdzenia odnośnie do obserwowalnego świata, mówimy wówczas o **prawie natury**. Prawa natury cieszą się w nauce, ze względu na siłę wymowy, najwyższym stopniem zaufania. Ważne jest, że:

- prawa natury nie dopuszczają wyjątków;
- prawa natury są niezmiennie w czasie;
- prawa natury odpowiadają na pytanie, czy jakiś myślowy proces jest w ogóle możliwy czy też nie. To jest szczególnie ważne zastosowanie praw natury.
- prawa natury spełnione są zawsze, istnieją niezależnie od ich odkrycia czy sformułowania treści przez ludzi;
- prawa natury mogą być z powodzeniem zastosowane dla nieznanymi przypadków (zjawisk).

Kiedy mówimy o prawach natury, najczęściej rozumiemy pod tym prawa fizyczne czy chemiczne. Kto sądzi, że nasz świat można opisać jedynie za pomocą wielkości materialnych, ogranicza swoje postrzeganie. Do naszego świata należą również wielkości niematerialne, jak informacja, wola czy świadomość. Za pomocą przedstawionych tu koncepcji podejmiemy pierwszą próbę sformułowania praw natury również dla wielkości niematerialnych. Spełniają one te same mocne kryteria uniwersalności, jak prawa natury dla wielkości materialnych – stąd wynikające z nich wnioski mogą znaleźć równie szerokie zastosowanie, jak prawa dla wielkości materialnych.

2. Co to jest informacja?

2.1 Informacja nie jest własnością materii!

Amerykański matematyk Norbert Wiener jest autorem wielokrotnie cytowanego zdania: *Informacja to informacja, nie materia ani energia*. W ten sposób potwierdził on coś niezwykle istotnego: informacja nie jest wielkością materialną. Tą ważną własność informacji wyjaśnię za pomocą następujących przykładów.

Wyobraźmy sobie kawałek piaszczystej plaży. Piszę palcem na piasku parę zdań. Informacja ta jest zrozumiała. Następnie wyrównując powierzchnię piasku, wymazuję tę informację. Teraz piszę na piasku inne zdania. Wykorzystuję do tego ten sam materiał, co poprzednio. Poprzez zmazywanie i ponowny zapis masa ani substancja piasku nie zmieniła się w żaden sposób, chociaż informacja zmieniła się diametralnie. A więc sama informacja jest wielkością niezależną od masy czy substancji. (To samo rozumowanie można przedstawić za pomocą dysku twardego komputera).

Norbert Wiener stwierdził, czym informacja nie jest; ale my chcemy wiedzieć więcej, czym właściwie jest informacja. Na pytanie to można odpowiedzieć następująco. Ponieważ informacja nie jest wielkością materialną, nie można wyjaśnić faktu jej powstawania w oparciu o procesy materialne. Co jest źródłem informacji? Co powoduje nami, aby napisać jakiś list, pocztówkę, gratulacje, pamiętnik czy też akta urzędowe? Ważnymi okolicznościami są nasza wola lub jakiś przełożony. Informacja zawsze wiąże się z wolą nadawcy, który informację wysyła. Informacja nie jest wielkością stałą (zawsze zachowaną), może narastać, a w wyniku zakłóceń może być deformowana i niszczone. Ustaliliśmy, że informacja powstaje jedynie w wyniku procesu wolicjonalnego (celowego).

2.2 Definicja informacji według praw natury

Aby móc sformułować prawa natury związane z informacją, potrzebujemy właściwej i precyzyjnej definicji, aby móc odróżnić, czy jakiś nieznany układ należy do definiowanego zakresu czy nie. Następująca definicja umożliwia bezpieczne przyporządkowanie:

Z informacją mamy do czynienia tylko wtedy, gdy w danym układzie występują wszystkie (czyli pięć) poziomy hierarchiczne: *statystyka*, *syntaktyka*, *semantyka*, *pragmatyka* i *apobetyka*.

1. Statystyka: odpowiada na pytania: z ilu liter, cyfr oraz słów składa się tekst całkowity? Z ilu liter zbudowany jest alfabet (np. a, b, c, ... , z lub G, C, A i T)? Jak często występują poszczególne litery i słowa? Claude E. Shannon zaproponował i rozwinął ciekawy matematyczny opis tego najniższego poziomu informacji (zob. [1], s. 294-311).

2. Syntaktyka: podsumowuje wszystkie strukturalne cechy przedstawiania informacji. Drugi poziom dotyczy takich spraw, jak system znaków (kod), reguły powiązania znaków oraz ciągów znaków (gramatyka, słownictwo), niezależnie od jakiegokolwiek interpretacji.

3. Semantyka: ciągi znaków oraz reguły syntaktyczne stanowią niezbędny warunek przedstawiania informacji. Ale decydującym poziomem dla przekazywanej informacji jest semantyka, tj. zawarte w niej przesłanie, relacja (Aussage), sens i znaczenie.

4. Pragmatyka: informacja wzywa do działania. W tym podejściu nie odgrywa żadnej roli, czy adresat działa zgodnie z intencją nadawcy, reaguje sprzecznie z nią czy ją ignoruje. Istotne jest, że każdego przekazu informacji nadawca dokonuje z zamiarem wywołania u odbiorcy określonego działania.

5. Apobetyka: dla każdej informacji jest istotne, że nadawca posiada i podąża w jakimś określonym celu. To jest najwyższy poziom informacji, mianowicie apobetyka (aspekt celu, rezultatu – gr. *apobeinon* = rezultat, sukces, wynik). Aspekt apobetyczny informacji jest najważniejszy, odpowiada na pytanie o cel nadawcy.

3. Cztery prawa natury odnośnie do informacji (PNI)

PNI-1: *Wielkości materialne nie mogą być źródłem wielkości niematerialnych.*

Codzienne doświadczenie mówi nam, że jabłoń rodzi jabłka, grusza gruszki, a osiet wyrasta z nasion ostu. Tak samo klacze rodzą źrebięta, krowy cielęta, a kobiety dzieci. W ten sam sposób zauważamy, że wielkości materialne nie są źródłem czegoś nie-materialnego. Zamiast pisać „niematerialne” będziemy korzystać z zapisu „nie-materialne”, by jeszcze wyraźniej podkreślić przeciwieństwo do materialnego.

PNI-2: *Informacja jest nie-materialną wielkością fundamentalną.*

Rzeczywistość, w której żyjemy, można podzielić na dwa różniące się obszary, mianowicie na świat materialny i nie-materialny. Materia dysponuje masą, która jest mierzalna w polu grawitacyjnym, w przeciwieństwie do wielkości nie-materialnych

(np. informacja, świadomość, inteligencja, wola) bez-masowych. Przy tym należy podkreślić, że materia i energia są konieczne dla magazynowania i przekazywania informacji.

PNI-3: *Żadna informacja nie powstaje w wyniku procesów statystycznych.*

Procesy statystyczne są procesami czysto fizycznymi lub chemicznymi, zachodzącymi bez udziału inteligencji.

PNI-4: *Informacja może powstać jedynie w wyniku działania inteligentnego nadawcy.*

Inteligentny nadawca (w przeciwieństwie do mechanicznego) posiada świadomość oraz wolną wolę, jest kreatywny, myśli samodzielnie i działa celowo. PNI-4 jest ogólnym prawem natury, z którego można wywieść więcej praw.

PNI-4a: Każdy kod odwołuje się do wzajemnego porozumienia pomiędzy nadawcą i adresatem.

PNI-4b: Nie ma nowej informacji bez inteligentnego nadawcy.

PNI-4c: Każdy łańcuch przekazu informacji może być prześledzony wstecz aż do inteligentnego nadawcy.

PNI-4d: *Przyporządkowanie danemu zestawowi symboli jego znaczenia jest procesem duchowym (geistiger Prozess), wymagającym inteligencji.*

Trzy uwagi o fundamentalnym znaczeniu:

B1: Maszyny techniczne i biologiczne mogą magazynować, przekazywać, dekodować oraz tłumaczyć informacje – bez zrozumienia przyporządkowanego znaczenia (PNI-4c).

B2: Informacja jest niematerialną podstawą wszystkich technologicznych i biologicznych systemów.

B3: Dla magazynowania informacji konieczny jest nośnik materialny.

W dalszej części przedstawimy wnioski wynikające z praw natury w dziedzinie informacji.

4. Siedem dalekosiężnych wniosków

Po przedstawieniu zakresu definicji możemy celowo i efektywnie zastosować w dziedzinie informacji prawa natury oparte na doświadczeniu. Przedstawimy siedem dalekosiężnych wniosków, które pozwolą odpowiedzieć nam na podstawowe

pytania. We wszystkim, czego dokonujemy i rozważamy w nauce, dochodzimy do jakiejś granicy, również tutaj. Nasze pytania sięgają dalej, dlatego potrzebne nam wyższe źródło informacji, aby móc przekroczyć napotkane (konieczne) granice. To najwyższe źródło informacji to Pismo święte. Będziemy postępować według następującego schematu: formułujemy krótko wniosek, uzasadniamy go za pomocą praw natury w dziedzinie informacji, a w końcu podajemy biblijny odnośnik, potwierdzający konkluzję lub wykorzystujemy go, by iść dalej.

Wniosek nr 1: Bóg istnieje; ateizm nie ma podstaw.

W1: Ponieważ znajdujemy kody oraz inne poziomy informacji w każdej formie życia (cząsteczki DNA lub RNA), znajdujemy się w definiowanej dziedzinie informacji. Stąd możemy wywnioskować: *Musi istnieć inteligentny nadawca!* (korzystamy z PNI-3, PNI-6, PNI-7).

Uzasadnienie: Ponieważ nie istnieje żaden obserwowalny, potwierdzony eksperymentalnie proces, w którym informacja powstaje sama z siebie (dotyczy to także organizmów żywych), tak więc z PNI-4 wywodzimy, że istnieje inteligentny autor, który pisze programy. Wniosek 1 zaprzecza więc ateizmowi.

Wniosek nr 2: Bóg jest wszechwiedzący i wieczny.

W2: Informacja, którą koduje DNA, przekracza wielokrotnie wszystko, co jest możliwe przy użyciu dzisiejszych technologii. Ponieważ autorem nie mógł być żaden człowiek, musimy go szukać poza naszym widzialnym światem. Możemy podsumować:

Nadawca musi nie tylko być niezwykle inteligentny, ale posiadać nieskończoną ilość informacji i inteligencji, tzn. musi być wszechwiedzący (korzystamy z PNI-1, PNI-2, PNI-4b).

Uzasadnienie: Zgodnie z PNI-4c na początku każdego łańcucha przekazu informacji stoi inteligentny autor. Kiedy zastosujemy konsekwentnie to prawo dla informacji biologicznej, to również tutaj inteligentny autor jest niezbędny. W cząsteczkach DNA odkrywamy najwyższe, niespotykane gdzie indziej gęstości informacji (por. [1], s. 311-313). Zgodnie z PNI-1 można wykluczyć jako źródło informacji zasadniczo wszystkie możliwe procesy materialne. Człowiek, choć może tworzyć informację (np. listy czy książki), nie może być jednak źródłem informacji biologicznej. Tak więc pozostaje jedynie nadawca spoza naszego trójwymiarowego świata. Po jednym z wykładów na uniwersytecie jedna ze studentek zapytała: „Kto poinformował Boga, że jest w stanie zaprogramować cząsteczki DNA?”. Istnieją dwie odpowiedzi:

Wyjaśnienie a): Wyobraźmy sobie, że Bóg byłby wprawdzie istotnie bardziej inteligentny od nas, ale w sposób ograniczony. Załóżmy jednak, że miałby on tyle inteligencji i informacji, że mógłby zaprogramować wszystkie systemy biologiczne. Wówczas to pytanie rzeczywiście byłoby zasadne: Kto przekazał mu konieczną do tego informację i kto go nauczał? A więc potrzebny był ktoś o jeszcze wyższej inteligencji – Ponad-Bóg (Übergott) I_1 , który wie więcej od Boga. Gdyby on, choć wie więcej, wciąż był ograniczony – to potrzebuje on znowu dawcy informacji I_2 – Ponad-Ponad-Boga. Ten sposób myślenia można kontynuować w nieskończoność: I_3, I_4, \dots aż I_∞ . A więc potrzeba nieskończonej ilości bogów, przy czym każdy następny (n+1)-Ponad-Bóg wie trochę więcej niż n-Ponad-Bóg. Jedyne o tym nieskończonym (∞) Ponad-Ponad-Ponad ... Bogu możemy powiedzieć, że jest nieograniczony i wszechwiedzący.

Wyjaśnienie b): Prościej i bardziej zadowalająco jest przyjąć od początku jednego-jedynego Nadawcę (Autora, Stwórcę, Boga). Wtedy jednak musi On być **nieskończenie inteligentny** oraz posiadać do dyspozycji **nieskończoną ilość informacji**. A więc musi być **wszechwiedzący**.

Które z tych wyjaśnień – a) czy b) jest więc właściwe? Obydwa wyjaśnienia są logicznie równoważne. Musimy więc podjąć decyzję, której nie możemy oprzeć na żadnym PNI. Jednak w rzeczywistości spotykamy się jedynie z policzalnymi i skończonymi ilościami. Ilość atomów we wszechświecie jest co prawda niewyobrażalnie duża, ale w zasadzie jest policzalna. Ilość wszystkich ludzi albo mrówek, albo ziaren pszenicy, choć wciąż jest duża, ale jest skończona. Choć więc nieskończoność jest często spotykanym pojęciem matematycznej abstrakcji, w rzeczywistości nie spotykamy niczego, co byłoby reprezentowane przez nieskończoną liczbę. Tak więc wyjaśnienie a) nie spełnia testu wiarygodności, i stąd pozostaje b) jako jedyna alternatywa. To oznacza: istnieje tylko jeden Nadawca, który musi być wszechwiedzący.

A więc dochodzimy do tego, czego naucza również Pismo święte: istnieje tylko jeden jedyny Bóg. *Ja jestem pierwszy i Ja ostatni, i nie ma poza Mną Boga* (Iz 44,6). Co to oznacza, kiedy Bóg (nadawca biologicznej informacji, stwórca) jest nieskończony? Dla Niego nie istnieje żadne pytanie, na które nie może odpowiedzieć; Jego wiedza dotyczy nie tylko wszystkiego z teraźniejszości i przeszłości – również przyszłość nie jest przed Nim zakryta. Gdy więc wie On o wszystkich sprawach – również poza wszystkimi granicami czasowymi – to oznacza, że musi być wieczny. Tak więc przez logiczne wnioskowanie (bez korzystania z Pisma świętego) odkrywamy, dlaczego św. Paweł napisał, że w dziełach stworzenia *wiekuista* (wieczna) *Jego* (Boża) *potęga* staje się widzialna (por. Rz 1,20). Że Bóg jest wieczny, poświadcza Pismo święte w wielu miejscach (por. Ps 90,2; Iz 40,28; Dn 6,27).

Wniosek nr 3: Bóg jest wszechmocny.

W3: Ponieważ Nadawca

- zakodował w sposób genialny informację w cząsteczkach DNA,
- skonstruował złożoną bio-maszynę do dekodowania informacji oraz sterowania wszelkimi procesami biosyntezy,
- ukształtował wszelkie detale i własności istot żywych,

wyciągamy wniosek, że *Nadawca tak zechciał i że jest wszechmocny.*

Uzasadnienie: Już w trakcie poprzedniego uzasadnienia wniosku nr 2 w oparciu o prawa natury ustaliliśmy, że Nadawca (Stwórca, Bóg) musi być wszytkowiedzący i wieczny. Teraz zastanawiamy się nad wielkością Jego mocy. Pod słowem moc rozumiemy to wszystko, co leży w zakresie zdolności, siły, skuteczności oraz kreatywności. Taka moc jest konieczna, aby wszelkie istoty żywe stworzyć.

W oparciu o swoją wszechwiedzę Nadawca wie, że cząsteczki DNA można zaprogramować. Ta wiedza nie wystarcza jednak, aby ich egzystencję urzeczywistnić. By przejść od wiedzy do wykonania, potrzebna jest zdolność zbudowania wszystkich koniecznych bio-maszyn. Bez kreatywnej mocy życie nie jest możliwe.

O wielkości tej potężnej mocy nie mamy żadnego wyobrażenia, ale Pismo święte ukazuje nam prawdziwy jej rozmiar, gdy stojącego za stworzeniem Nadawcę określa jako Wszechmocnego: *Jam jest Alfa i Omega (...), Który jest, Który był i Który przychodzi, Wszechmogący (Ap 1,8). Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego (Łk 1,37).*

Wniosek nr 4: Bóg jest nie-materialny.

W4: Ponieważ informacja w swej istocie jest wielkością nie-materialną i nie może powstawać z wielkości materialnej, wnioskujemy, że:

Nadawca w swojej naturze jest nie-materialny (Duch) – (korzystamy w PNI-1, PNI-2).

Uzasadnienie: Informacja jest wielkością nie-materialną, więc dla jej powstania potrzebne jest źródło nie-materialne. Stąd wynika: Nadawca musi w istocie być nie-materialny lub przynajmniej posiadać komponentę nie-materialną. Tego naucza św. Jan:

Bóg jest duchem: potrzeba więc, by czciciele Jego oddawali Mu cześć w Duchu i prawdzie (J 4,24).

Wniosek nr 5: Nie ma człowieka bez ducha; odrzucenie materializmu.

W5: Ponieważ jako ludzie możemy tworzyć nową informację, która nie pochodzi od naszej materialnej komponenty – ciała, stąd wnioskujemy, że:

Człowiek musi posiadać nie-materialną komponentę (Duch, dusza) – (korzystamy z PNI-1, PNI-2).

Uzasadnienie: Ewolucyjna i molekularna biologia zajmuje się jedynie materialną komponentą. Ten redukcjonizm (tzn. wyjaśnianie życia jedynie w oparciu o materię) stał się niejako zasadą pryncypialną biologii. Za pomocą twierdzeń teorii informacji można więc obalić zasadę materializmu: wszyscy posiadamy zdolność tworzenia nowej informacji. Potrafimy nasze myśli wyrażać w listach, artykułach czy książkach i prowadzić kreatywne rozmowy, a to oznacza tworzenie nie-materialnych wielkości, mianowicie informacji (to, że dla magazynowania i transferu informacji potrzebujemy materialnych nośników, nie zmienia nic w istocie informacji). Stąd możemy wyciągnąć bardzo ważny wniosek, że obok naszego materialnego ciała musimy posiadać nie-materialną komponentę. Tak więc podstawy filozofii materializmu, która swoją najbardziej radykalną postać znalazła w marksizmie-leninizmie oraz komunizmie, zostały przy pomocy praw natury w dziedzinie informacji naukowo obalone.

Również Pismo święte potwierdza naszą konkluzję, że człowiek nie jest istotą czysto materialną. Możemy przytoczyć 1 Tes 5,23: *Sam Bóg pokoju niech was całkowicie uświęca, aby nienaruszony duch wasz, dusza i ciało bez zarzutu zachowały się na przyjście Pana naszego Jezusa Chrystusa.* Ciało jest materialną częścią człowieka, podczas gdy duch i dusza są niematerialne.

Wniosek nr 6: „Nie“ dla ewolucji.

W6: Ponieważ informacja, która nie pochodzi z materii i energii, jest podstawową komponentą wszelkiego życia, konieczny jest inteligentny Nadawca. Ponieważ większość znanych teorii wymaga chemicznej i biologicznej ewolucji oraz powstawania informacji z materii i energii (nie od Nadawcy), konkludujemy, że *wszystkie te teorie i koncepcje chemicznej i biologicznej ewolucji (makroewolucji) są BŁĘDNE* (korzystamy z NPI-1, NPI-2, NPI-4b oraz NPI4d).

Uzasadnienie: Ewolucjonizm próbuje wyjaśnić fenomen życia jedynie na poziomie procesów fizyczno-chemicznych (redukcjonizm). Redukcyjniści pragnęliby, aby istniało ciągle przejście od materii nieożywionej do ożywionej. Za pomocą twierdzeń teorii informacji możemy wyciągnąć jednak podstawowe i daleko sięgające wnioskowanie: idea makroewolucji – a więc przejście od komórki ożywionej do człowieka – jest błędna. Informacja jest jednym z podstawowych i absolutnie koniecznych czynników wszystkich żyjących układów. Każda informacja – a żyjące układy nie są wyjątkiem – potrzebuje duchowego autora. Tak więc system ewolucji

z punktu widzenia twierdzeń teorii informacji jest swojego rodzaju „informacyjnym perpetuum mobile”.

Pojawia się następujące pytanie: gdzie możemy odnaleźć Nadawcę informacji zgromadzonej w cząsteczkach DNA? Nie można tego uzgodnić. Czy w związku z tym informacja ta mogła jakoś powstać w wyniku procesów biologii molekularnej?

Odpowiedź jest analogiczna jak w przypadku informacji:

- opisanej hieroglifami na licznych obiektach w Egipcie. Rzadko można tam znaleźć coś na temat nadawcy. Odnajdujemy tam jedynie jego ślady, które on na kamieniu wyrzeźbił. Nikt jednak nie utrzymuje, że ta informacja nie posiada nadawcy lub że powstała bez udziału duchowej koncepcji.
- wymienianej pomiędzy dwoma komputerami i inicjującej pewne procesy; tu również nie widać jej nadawcy. Jednak cała ta informacja jest kiedyś przez jakiegoś jednego lub wielu programistów wymyślona.

Informacja z cząsteczek DNA jest przekazywana do cząsteczek RNA; to zachodzi analogicznie do sytuacji z transferem informacji pomiędzy dwoma komputerami. W komórce działa niezwykle złożona maszyna, która w sposób genialny wprowadza do życia programowe rozkazy. O nadawcy nie wiemy właściwie nic – dokładnie tak jak w obu wspomnianych wyżej przykładach – ale ignorowanie go byłoby niedozwolonym redukcjonizmem.

Nie powinniśmy się dziwić, że programy Nadawcy informacji biologicznej są dużo bardziej genialne niż wszystkie nasze ludzkie programy. W końcu mamy do czynienia – jak już wyjaśniliśmy we wniosku nr 2 – z Nadawcą nieskończonej inteligencji. Program Stwórcy jest tak genialnie wymyślony, że możliwe są nawet daleko idące dopasowania i adaptacja do nowych warunków. W biologii takie procesy nazywa się mikroewolucją. Nie mają one jednak nic wspólnego z procesem ewolucji, lecz jedynie z optymalizacją parametryczną w zakresie tego samego gatunku.

W skrócie: twierdzenia z teorii informacji wykluczają możliwość makroewolucji, przewidzianej w ramach teorii ewolucji. Przeciwnie, wariacje z daleko idącą adaptacją w ramach jednego gatunku da się wyjaśnić za pomocą genialnego programu stworzonego przez Stwórcę.

Pismo święte w opisie stworzenia podkreśla wielokrotnie, że wszystkie rośliny i zwierzęta stworzone są według ich rodzaju. Dziewięciokrotnie powtórzono to w pierwszym rozdziale Biblii, na przykład:

Potem Bóg rzekł: „Niechaj ziemia wyda istoty żywe różnego rodzaju: bydło, zwierzęta pelzające i dzikie zwierzęta według ich rodzajów!” I stało się tak. Bóg uczynił różne rodzaje dzikich zwierząt, bydła i wszelkich zwierząt pelzających po ziemi. I widział Bóg, że były dobre (Rdz 1,24-25).

Wniosek nr 7: Materia nie jest źródłem życia.

W7: Ponieważ istoty żywe są nie-materialne, materia nie może ich tworzyć. Stąd wnioskujemy:

Nie ma procesu materialnego, który materię nieożywioną zmienia w ożywioną. Czysto materialne procesy na Ziemi lub gdzieś we wszechświecie nie mogą prowadzić do życia (korzystamy z PNI-1).

Uzasadnienie: obrońcy teorii ewolucji utrzymują, że życie powstaje samo z siebie w ramach procesów materialnych, gdy spełnione są odpowiednie warunki graniczne. To, co jest fenomenem życia w istocie żywej, jest równie nie-materialne, jak informacja. Możemy w tym celu wykorzystać prawo natury PNI-1: „materialne wielkości nie mogą być źródłem nie-materialnych”. Ponieważ życie jest czymś nie-materialnym, istnienie każdego rodzaju życia wymaga duchowego autora. Tak jak pokazuje wniosek nr 7, możemy wykluczyć spontaniczne powstanie życia z materii nieożywionej.

Podsumowanie

Przedstawiliśmy cztery prawa natury związane z teorią informacji. W konsekwencji wynikły różne dalekosiężne wnioski, które odnosiły się do Boga jako źródła życia. Za pomocą twierdzeń teorii informacji mogliśmy odrzucić wiele idei:

- czysto materialistyczne rozumienie nauk przyrodniczych,
- wszystkie obowiązujące teorie ewolucji (chemicznej i biologicznej),
- materializm (w tym materialistyczne pojmowanie istoty ludzkiej),
- ateizm.

Literatura

- [1] Gitt, W., *Am Anfang war die Information (Na początku była informacja)*, trzecie wydanie rozszerzone (2002), Hänssler Verlag, Holzgerlingen.